

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 209. Dicentes: Vah! qui destruis templum Dei & in triduo reædificas
illud. v. 40.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

Iudem animæ & corporis, & nolui: imo te & medicinam tuam rejeci
& contempsi; Merito igitur caput meum & omnia membra ac vires meas
humillime demitto & ad terrā prosterno ante te, & cupio dolens & oble-
crans immensam in me tuam patientiam & misericordiam, ut me perdi-
tum recipias in tui curam; fane & sanctifices omnes motus meos, maximè
illos, qui vergunt in propriam perniciem & tui rebellionem.

§. - 209. Dicentes: *Vah i qui destruist templum Dei & in triduo reedi-
ficas illud.* v. 40.

Vah, brevis sermo integrum contemnentis & insultantis animi sen-
sum pròdit, qui ne lateret, adiecta expositione declaratur. Mirum expro-
babant Judæi Christo Jesu, cum viderent eum in cruce pendentem, ple-
num doloribus, deficientibus oculis, voce, gestu pene emortiente, langui-
dis membris, atidis venis, pallida facie, & livido ore, & iam iam morti pro-
xima specie, eum ista ideo pati quod eis interrogantibus. *Quod signum ostendes nobis quia hoc facis, ejcendo vendentes & ementes ē templo, & mensas numula-*
riorum evertendo, quibus nos templi præpositi locum concessimus? respon-
dilat Jesus, *solvite templum hoc & in tribus diebus excitabo illud ubi nequeo*
præterire infandum stuporem horum Iudæorum, quibus audientibus, sol-
vite templum hoc, perverlus animus dictavit, adversus autes proprias testes,
solvam templum hoc. præsertim cum Christus manuum gestu suum corpus
monstrareret.

O Judæi sic verba Domini referentes, nescio quales sicutis. nequam si di-
xero minus dico. Nam si post annos & menses plures ita verba Domini
in corripsetis stuporem, aut oblivionem reputasset, sed ecce ipso mo-
mento quo dixit Dominus *solvite, vos dixistis: Quadragesima & sex annis adi-
catum est templum hoc & tu in tribus diebus excitabis illud?* Nimis perversa est
ista perversio? verunramen talis, quæ cadat in filios Adam. Ecce hodie que
Sacramentarii idem & peius faciunt cum verbis Domini dicentis: *Hoc est*
Corpus meum: dicunt enim nobis contra Dominum: hoc significat corpus
meum. Hoc est figura corporis mei &c. Vite idem stupor, idem spiritus
est in istis Judæis, & his Sacramentariis.

O Veritas! quam debes hic obtenebrari verbis mendacii, præ odio e-
nim veritatis tuae veræ lucis splendore Judæi obtenebrati lumine in-
telligentiae, verba tua corrupti & putant se valde sapere, ita ut arguant
te mendacii, ex suis falsis hypothesibus, ut te confundant, subflannent, irri-
deant, se vero & doctrinam suam exalent, laudent, promoteant, nolentes
intelligere luce clariora dicta tua: sed *Vir insipiens non cognoscet, & stultus non*
intelli-

intelliget h̄c quia nolet: & penetratio ista non est volentis neque currentis, sed sp̄itus tui misericordis & effundentis, quando & cui vult, formosissimam lucem & dulcissimam bonitatem suam. Bene autem est Domine ut privilegium hoc concedere soleas humilibus corde, quorum mens non est exaltata super se, nec in mirabilibus volunt ambulare.

O quoties & ego insipienter verba proximi mei, vel etiam Dei, malo, torci ad affectus meos. vt hoc sonaret verbum eorum, quod erat votum meum & feci suffragium, quod erat meum arbitrium! Deus cui facile est in conspectu tuo, animam subito erudire & implere sp̄itu sublimissimi intellectus, quo simpliciter capiat recondita mysteria tua, da mihi affectum purgatum, tunc facile obtinebo intellectum illuminatum; ab illo enim potissimum oritur cæcitas huius.

§. 210. *Salva te ipsum.* v. 40.

Quasi dicerent Judæi: Nos dubitamus de te, hoc est, tua persona, quæsis; de tua doctrina, quam prædicas; de tua sanctitate, quam insinuas; de tua potentia, quam dicis te habere; ideo si quam habes virtutem in te, vel divinam vel humanam, iam monstra in temetipso, & salva te, de cruce & manibus nostris libera te: cuipè te è morte turpissima, qua clare condemnat uerberis, uti vides & sentis nobiscum. nam miracula tua, quæ ante h̄c fecisti, nobis valde sunt suspecta, quia materia eorum nobis non fuit clara, & modus, quo illa facta sunt non fuit evidens, hinc omnia illa reputamus meras fraudes salvasti alios, nt dicis, te salvum fac, si potes. quod cum utique magis debeas, quam alios salvare, si id non facis imposituræ convinceris. His & similibus calumniis obruebantur delicatissime & purissime aures Christi, in tormentis extremis Crucis, in sui & patris omnipotentis, in eius nomine miracula illa fecerat, contemptum. Sed obliuii erant Judæi, nec intelligebant, quod propheticō sp̄itu dixerat Caiphas Pontifex anni illius: *Expe illi, ut unus homo moriatur, quam tota gens pereat:* & magis obliuii erant promissionis factæ à Christo, quod uti Ioannes esset reversus è morte, quod occisus seipsum resuscitatus esset & surrecturus. O Judæi, maius tibi dabit signum, *Expecta solum in diem tertium.* Hodie consummetur Christus, perendie confundabit te & respondebit tibi: Ecce salvavi me, Resurrexi à mortuis, Et h̄c est causa, ô Judæi, cur Christus hic Nazarenus Dei altissimi filius, se modo salvum facere noluit ut scilicet salvaret totam mundi gentem sua morte, & nihilominus in ipsa morte vos confutaret fortius, quam si clavi de manibus eius exiliasset.

O Patientissime Iesu, ô mundi Redemptor, ego ego sum unus è gente illa peccator miserrimus, pro qua perire vis, ut me perditum invenias,

